

ערכות אפשרית לטובתו אצל איכצן. שבוע אחר-כך, ב־5 בפברואר, ב־9 בבוקר, טילפן שוב שרף אל מאיר. ממשיך הרוח: הוא דיווח לו כי היתה לו שיחה מעניינת עם הממונה הבכיר ביותר, כשהכוונה היא לאיכצן. בשיחה זו נאמר לשרף שמחפשים חומר נגד לביב בנוגע לסחירותיו, אך כל העניין הוא כנראה עורבא פרח. לדעת שרף, אין מקום לדאגה, וכנראה שיפסיקו את החקירה. ואם יחקרו — זה לא יהיה בכיוון של מאיר.

שרף לא ידע, כנראה, על מה הוא מדבר. משום שהציתות לא הופסקו. שלושה ימים אחרי כן, ב־8 בפברואר, דיווח מאיר לשפירא, ששהה אותו יום בגרמניה, על השיחה עם שרף. שאמר: "זה הכל שטויות".

הבטחות של המפכ"ל

בהאזנות הסתר נקלטו שתי שיחות בין מאיר ובין יוסף בורג, ב־19 וב־22 בפברואר. שתיהן נערכו בשעות הבוקר המוקדמות. בשיחות אלה ביקש מנכ"ל המיזרחי את התערבותו של בורג למען הכללתו בוועדה המייעצת של בנק ישראל. שהרכבה היה אמור להיקבע מחדש בסוף חודש פברואר 1981. בורג הבטיח לפעול בעניין זה. ואכן, שבוע אחרי כן, זכה מאיר במינוי. שנתיים אחר-כך

מנכ"ל הבנק, מאיר, נועץ איך להיפטר מחקירה

זיגל ופיית: "שאיבצן ידבר עם בעל הכיפה"

שהאזנות הסתר שהוא עצמו הורה לבצע פגעו בו בחריזיפיות. העיתונאי ראובן שפירא מדבר היה אחד המצוטטים שדיבר עם חפץ. יום אחרי פירסום הדיעה על כך שהמישי טרה לא פעלה כראוי במידע חסוי. סכיב איומי פגיעה במיסגרים שעל הר הכית.

נמשכה האזנות הסתר, אך השתמעו דברים שחרגו מהאזנה רגילה, הבאה לחשוף עבירות. "ידידותו של מאיר עם המפכ"ל תוכננה על-ידי שפירא לניצול לשם השפעה אפשרית על זיגל ופיית — אך ניתוק הקשר ההרוק בין השניים מנע זאת. לפחות למישמע אונייים.

אברהם שפירא לאהרון מאיר: "תוריד ממני את הדרעק הזה!"

ראובן שפירא היה האיש שחשף לראשונה את דבר קיומו של הרוח המוריעני החסוי, אך משום-מה שם את הרגש על הקלטות שיחות הטלפון שהיו בין לביב וח"כ אהוד אולמרט, אשר התעניין אצל איכצן בהתקדמות במהלך חקירתו של לביב. השיחות שבין איכצן ומאיר, ובעיקר בין מאיר ושפירא, הן חמורות פי כמה. אין שום סיבה שבעולם שעתה, סמוך למועד פרישתו מהמישטרה, לא ית בקש איכצן, כמו גם שני ידידיו, להסביר מה מסתתר מאחורי שיחותיהם המרתקות. **בן-ציון ציטרין**

"פרשת שרף ואיזכור פרשת-אוסט" ריה, כפי שפורטו בדוח זה, רמו על הבטחות והסברים שנתן המפכ"ל לארס. קצין מישטרה לשעבר, בנושא החקירה וכיווניה, עובדה שבוודאי פגמה בחקירה. ואומנם, בעיקבות ההסברים, לא עלה עוד הנושא במיסי גרת האזנות-סתר."

חרב פיפיות

הציתותים במטה הארצי הפכו לגורמה מקובלת מאז נכנס איכצן לתפקידו. כבר בתחילת עבודתו כמפכ"ל, הוא קיבל דיווחים יומיים על התקדמות הציתותים לעיתונאי יגאל לביב. אך למרבה הפלא, הוא לא ידע על הציתותים לשיחותיו שלו.

אחר-כך רוחו שמועות שאיכצן הורה להאזין לככירים במטה הארצי. כדי לברר אם הם מדליפים לגורמים זרים, עיתונאים או מקורבים, ולרעת מה הם חושבים עליו.

הסיפור הקלאסי, שפורסם לראשונה בהעולם הזה (21.3.84) העלה חשד, שאיכצן צוות לניצב צבי בר, ראש אנ"ם. כשהבר נודע לבר הוא לקח את איכצן לשיחה בארבע עיניים, ומאוחרו הציתותים.

בחודש מרס שעבר הפעיל איכצן ציתות שהפך לפרק כהיסטוריה של מישטרת-ישראל. הציתות נעשה לאספ חפץ, ובמישפט המישמעתי שהיה לו, העלה פרקליטו, רן כהן, את החשד שאיכצן האזין לניצבים במכשירי הטלפון שלהם במטה הארצי. אני יכול להביא עשרות עדים. אמר או כהן, אך בית-הדין המישמעתי של המישטרה העדיף שלא לשמוע את עשרות העדים הבכירים.

אחת מטענותיו של איכצן להצדקת פיטוריו של חפץ היתה, כי ברשותו של הסגן-ניצב מצוי חומר חסוי בדרגה גבוהה, שאותו הוא נוהג להדליף. מן הרוח המתפרסם כאן עולה, כי היה זה דווקא איכצן שהדליף מידע חסוי, שהגיע לרשותו במיסגרת תפקידו. השבוע הסתבר לאיכצן כריעבר,

מנכ"ל המישטרה, איכצן, לא ידע שהמישטרה מצותחת לשיחותיו

הצטרף לוועדה המייעצת, בתפקיד היו"ר שלה, גם אברהם שפירא.

בתאריך ה־15 בפברואר נקלטה בשעת-צהריים שיחה בין מאיר ובין עורך מסר, המפקח על הבנקים.

במהלך השיחה דיווח מסר למאיר, שאחר המיסמכים במישפט הראשון של אהרון אבו חצירא הוא חווה הלוואה בין המיזרחי וישיבה כלשהי, ששמה לא הוזכר.

מסר הבטיח למאיר למסור לו את שם הישיבה שבה מדובר, בפגישה הקרובה ביניהם.

קובע בוקר: "נראה כי יש טעם לפגם שהמפקח על הבנקים, המתבקש לתת חוות-ידעת לפרקליט המדינה, מוסר את הדברים למנכ"ל-בנק המעורב בנושא, אף אם לדעתו אין הבנק חלק מהעניין, אלא מהווה רק אינסטרומנט."

בדיברי הסיכום שלו בדוח, היה בוקר בוטה במיוחד: "ניתן לומר ולסיי, כס, שהאזנות-הסתר שבוצעו על-ידי היחידה היו במיקרה זה עדינות רגליות שות במיוחד."

עם הטלת הציתות על מכשירי הטלפון שברשות מאיר, מנכ"ל המיזרחי ובפרט עם מינויו של איכצן כמפכ"ל, שהוא ידיו של מאיר,

ומאיר-שפירא נקבעה פגישה משולשת, כדי להבהיר את הדברים. היא נקבעה ליום המחרת, ה־29 בינואר בשעה שתיים וחצי כמלון דן. על השיחה המשולשת אין למישטרה פרטים נוספים.

באותו היום, היה מאיר כנראה נסער מאוד. הוא ניסה להשיג את איכצן כמה פעמים, אך בשל העובדה שהמפכ"ל היה עסוק, נמסרו למזכירתו של מאיר מיספריי-הטלפון הישירים של המפכ"ל, והיא התבקשה לשוב ולהתקשר שוב כעבור כמה דקות.

באותו היום, ה־28 בינואר, לא נקלטה בטלפון המצותחת של מאיר שום שיחת-טלפון בינו ובין המפכ"ל.

ב־29 בינואר, זמן קצר אחרי מהדורות-החדשות ברדיו של 7 בבוקר, שוחח שפירא עם מאיר בנושא הפגישה המתוכננת עם שרף לאותו היום בצהריים, אחר שיום קודם לכן הביע מאיר את חששו, שמא יפתחו מחדש את פרשת אחיו יווי.

שפירא: "אני אחראי בנושא שלך. תוריד אתה ממני את הדרעק ההוא!" מאיר: "הלואי שהייתי יכול להגיד לך."

למי התכוון שפירא? בהמשך רמו מאיר לשפירא על ה-

מהימים שבהם שימש כראש מיחלקת מירמה במרחב הירקון, כשאיכצן היה מפקד-המרחב.

שרף סיפר למאיר שהיו אצלו שני קציני-מישטרה, אשר שוחחו איתו על פרשיה מלפני 10-11 שנה הקשורה באוסטרליה.

פירוט השיחה בין מאיר ושרף עלה באתו היום בשיחה אחרת, בין מאיר ואברהם שפירא, המכונה בדוח המודיעיני החסוי בשם "מוניה, בעל שטיחי כרמל".

"מאיר הרגיש בשיחה זו כי קציני המישטרה, שחקרו אותו בעניין לביב, ניסו לקשור את פרשת אחיו, המכונה יווי, לנושא הסחיטה.

"האח יווי הסתבך בחובות, עזב את הארץ ולא הוגש נגדו מישפט. לפי הסברו של מאיר, אי-הגשת כתב האישום נבעה מכך שהוא נסע מייד, והמישפט סידרה את החובות עד כמה שאפשר.

ואכן, מאיר לא ידע אם העניין ידוע ללביב, משום שלביב אף פעם לא הזכיר את זה."

מנכ"ל המיזרחי אמר חרי-משמעית לשפירא, שלביב אינו סוחט ממנו כספים. "אין לו מה לסחוט ממני" בעיקבות השיחות שרף-מאיר

שפירא: מאכרסק ללימון